

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Kotrčové a soudkyň JUDr. Miluše Farské a Mgr. Daniely Večerkové ve věci

žalobkyně: **Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost**, IČO 00005886
sídlem Sokolovská 42/217, 190 00 Praha 9
zastoupená advokátem JUDr. Jaromírem Císařem
sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4

proti
žalované: **RENCAR PRAHA, a. s.**, IČO 00506397
sídlem Rohanské nábřeží 678/25, 186 00 Praha 8
zastoupená advokátem Mgr. Radkem Pokorným
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1

o zaplacení 1 550 000 Kč s příslušenstvím, o vzájemném návrhu žalované o zaplacení 1 600 000 Kč s příslušenstvím,

k odvolání žalobkyně proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 25. srpna 2022, č.j. 18 C 361/2017-231,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se **potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 19. 10. 2017 domáhala na žalované zaplacení 1 550 000 Kč s příslušenstvím z titulu náhrady škody způsobené předběžným opatřením dle § 77a odst. 1 o.s.ř. Žalovaná v podání ze dne 17. 9. 2018 vznesla vzájemný návrh na zaplacení 1 600 000 Kč s příslušenstvím jako přeplatek nájemného na základě Smlouvy o pronájmu ploch pro reklamní činnost uzavřené mezi účastníky dne 31. 1. 1997.
2. V záhlaví označeným usnesením soud prvního stupně přerušil řízení do pravomocného skončení řízení vedeného Obvodním soudem pro Prahu 9 pod sp. zn. 9 C 394/2016. Vyhověl takto zcela návrhu žalované na opětovné přerušování řízení. Rozhodnutí odůvodnil tak, že se u soudu prvního stupně vede pod sp. zn. 9 C 394/2016 řízení, v němž je posuzována platnost smlouvy o pronájmu ploch pro reklamní činnost uzavřené mezi účastníky dne 31. 1. 1997. Na základě uvedeného pak dovodil, že v řízení vedeném pod sp. zn. 9 C 394/2016 je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu v této věci, neboť až na základě rozhodnutí ve věci sp. zn. 9 C 394/2016 bude zřejmé, zda žalobkyni vznikla škoda. Dospěl k závěru, že jsou splněny předpoklady pro přerušování řízení dle ust. § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř.
3. Usnesení soudu prvního stupně napadla žalobkyně včasným odvoláním. Namítala, že napadené usnesení spočívá na nesprávném právním posouzení existence důvodů k opětovnému přerušování řízení podle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. Poukázala na to, že se v daném řízení domáhá náhrady škody vzniklé v důsledku nařízení a trvání dvou předběžných opatření, vydaných v řízení vedeném u soudu prvního stupně pod sp. zn. 9 C 394/2016 a zaniklých z jiného důvodu než taxativně vymezeného v § 77a odst. 1 o.s.ř., konkrétně byla zrušena usneseními Městského soudu v Praze ze dne 10. 4. 2017, č.j. 17 Co 136/2017-153 a ze dne 18. 9. 2017, č.j. 17 Co 308/2017-312, pro absenci důvodu pro jejich nařízení. Namítala, že řízení o vydání předběžného opatření je ve vztahu k řízení ve věci samé samostatným řízením, a tedy ani řízení o náhradě škody způsobené předběžným

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

opatřením nemůže být považováno za řízení závislé na řízení hlavním. Vyložila, že pro rozhodnutí o existenci nároku na náhradu škody způsobené předběžným opatřením je relevantní toliko existence předběžného opatření, zánik předběžného opatření jiným způsobem než z důvodů stanovených v § 77a odst. 1 o.s.ř. a vznik škody v důsledku nařízení, respektive samotné existence předběžného opatření. Vyjádřila názor, že rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. 9 C 394/2016 není podstatné pro rozhodnutí o jejím nároku na náhradu škody dle § 77a odst. 1 o.s.ř., respektive je zcela irrelevantní pro skutečnost, že nařízením nezákonných předběžných opatření byla žalobkyni způsobena škoda. Soudu prvního stupně vytýkala, že neposuzoval možnost zamítnutí žaloby v řízení o určení platnosti smlouvy pro nedostatek naléhavého právního zájmu. Měla za to, že naléhavý právní zájem na určení platnosti smlouvy není dán, jakož i chybí naplnění preventivního účelu žaloby, neboť paralelně probíhá šest řízení o žalobě na plnění. Dále namítala, že v řízení o určení platnosti smlouvy nemůže být postaven najisto tvrzený závazkový vztah dle neplatné smlouvy co do vymezení jeho předmětu, neboť smlouva z roku 1997 neobsahuje určité vymezení jejího předmětu. Otázka, zda objekt daných předběžných opatření mohl být předmětem domnělého práva žalované, nebude v řízení sp. zn. 9 C 394/2016 vyřešena. Navrhla ke zvážení, zda není žalobkyni dalším přerušением řízení upíráno právo na spravedlnost, připomenula, že řízení o určení platnosti smlouvy běží již od roku 2016. Měla za to, že jsou splněny formální i materiální podmínky pro pokračování v řízení, navrhla proto, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že se řízení nepřerušuje.

4. Žalovaná se k podanému odvolání nevyjádřila.
5. Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a o.s.ř.), aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.), a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
6. Podle ust. § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. pokud soud neučiní jiná vhodná opatření, může řízení přerušit, jestliže probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu, nebo jestliže soud dal k takovému řízení podnět.
7. Z obsahu spisu se podává, že usnesením Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 8. 11. 2018, č.j. 18 C 361/2017-105 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. 2. 2019, č.j. 17 Co 34/2019-120 bylo řízení přerušeno do pravomocného skončení řízení vedeného Obvodním soudem pro Prahu 9 pod sp. zn. 9 C 394/2016. Usnesením ze dne 3. 3. 2022, č.j. 18 C 361/2017-152 soud prvního stupně rozhodl, že se v řízení pokračuje, s ohledem na skutečnost, že otázka podstatná pro rozhodnutí soudu v této věci již byla vyřešena (řízení sp. zn. 9 C 394/2016 bylo pravomocně skončeno).
8. Obvodní soud pro Prahu 9 rozsudkem ze dne 6. 9. 2019, č.j. 9 C 394/2016-890 zamítl žalobu na určení, že smlouva o pronájmu ploch pro reklamní činnost uzavřená mezi účastníky dne 31.1.1997, ve znění dodatků, je platným právním jednáním (výrok I.), zamítl žalobu na určení, že mezi žalobkyní a žalovanou existuje platný závazkový vztah, jehož konkrétní obsah odpovídá ustanovením obsaženým ve smlouvě o pronájmu ploch pro reklamní činnost ze dne 31.1.1997, ve znění dodatků (výrok II.), zamítl žalobu na určení, že výpověď konkludentní smlouvy mezi účastníky o pronájmu prostor k reklamě, kterou žalovaná učinila dopisem ze dne 30.3.2016, je neplatná (výrok III.), a rozhodl o nákladech řízení (výrok IV.). Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 3. 9. 2020, č.j. 17 Co 134/2020-1072 rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích I. a III. potvrdil, ve výrocích II. a IV. zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. V odůvodnění rozhodnutí konstatoval, že na určení platnosti smlouvy o pronájmu ploch pro reklamní činnost, ani na určení neplatnosti výpovědi smlouvy není naléhavý právní zájem, neboť jde o otázky předběžné k určení existence právního vztahu mezi účastníky (bod 23.

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

rozsudku). Ve výroku o určení existence právního vztahu mezi účastníky bylo prvostupňové rozhodnutí zrušeno z důvodu neurčitosti žalobního petitu.

9. Obvodní soud pro Prahu 9 usnesením ze dne 17. 8. 2021, č.j. 9 C 394/2016-1240 odmítl žalobu na určení, že mezi účastníky existuje platný závazkový vztah, jehož konkrétní obsah odpovídá ustanovením obsaženým ve smlouvě o pronájmu ploch pro reklamní činnost ze dne 31. 1. 1997 ve znění dodatků a konsolidovaného znění, a rozhodl o nákladech řízení. Městský soud v Praze usnesením ze dne 25. 1. 2022, č.j. 17 Co 323/2021-1359 prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V dovolacím řízení Nejvyšší soud ČR obě rozhodnutí zrušil a věc vrátil prvostupňovému soudu k dalšímu řízení usnesením ze dne 19. 7. 2022, č.j. 26 Cdo 1273/2022-1471, uzavřel, že žaloba na určení existence závazku v podobě, v jaké byla podána, nebyla stížena vadou spočívající v neurčitěm vymezení právního vztahu, jehož určení se žalobkyně (v tomto řízení žalovaná) domáhá.
10. V posuzované věci bylo řízení již v minulosti přerušeno do pravomocného skončení řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 9 C 394/2016 již usnesením Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 8. 11. 2018, č.j. 18 C 361/2017-105 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. 2. 2019, č.j. 17 Co 34/2019-120, z důvodu, že v řízení vedeném pod citovanou spisovou značkou bude řešena otázka platnosti Smlouvy o pronájmu ploch pro reklamní činnost uzavřené mezi účastníky dne 31. 1. 1997, resp. existence závazkového právního vztahu mezi žalobkyní a žalovanou, jehož obsah odpovídá ustanovením předmětné smlouvy, tedy otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu v této věci. Odvolací soud tehdy konstatoval, že pro posouzení vzniku žalobkyní tvrzené škody, respektive existence příčinné souvislosti mezi nařízenými předběžnými opatřeními a vznikem tvrzené škody, je podstatné, zda žalobkyně byla v době poptávkového řízení a vydání předběžných opatření vázána smluvními ujednáními ve Smlouvě o pronájmu ploch pro reklamní činnost uzavřené se žalovanou, na základě které byly shora uvedené reklamní plochy na autobusech již dříve pronajaty žalované. Přičemž řešení této předběžné otázky je předmětem řízení vedeného pod sp. zn. 9 C 394/2016, které bylo zahájeno dne 27. 9. 2016 a dosud není pravomocně skončeno.
11. Na uvedeném závěru nemá odvolací soud ničeho měnit ani za stávající situace. Po kasačním zásahu Nejvyššího soudu v řízení vedeném pod sp. zn. 9 C 394/2016 se znovu otevřela otázka existence závazkového právního vztahu mezi žalobkyní a žalovanou, jehož konkrétní obsah odpovídá ustanovením obsaženým ve smlouvě o pronájmu ploch pro reklamní činnost ve znění dodatků a konsolidovaného znění, s předběžnými otázkami platnosti smlouvy o pronájmu ploch pro reklamní činnost, resp. neplatnosti výpovědi smlouvy. Za této situace je nepochybné, že v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 9 C 394/2016 je (nadále) řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu v této věci, přičemž je v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení, aby za účelem vyřešení uvedené předběžné otázky bylo v řízení v této věci prováděno duplicitně dokazování v obdobném rozsahu jako v probíhajícím řízení vedeném pod sp. zn. 9 C 394/2016. Vyložený závěr pak bezpochyby platí i pro řízení o vzájemném návrhu žalované, která se na žalobkyni domáhá peněžitého plnění podle smluvních ujednání vyplývajících ze smlouvy o pronájmu ploch pro reklamní činnost.
12. Z uvedených důvodů má odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně za to, že zákonné předpoklady pro přerušování řízení v této věci do pravomocného skončení řízení vedeného před Obvodním soudem pro Prahu 9 pod sp. zn. 9 C 394/2016 ve smyslu § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. byly splněny. Odvolací námitky žalobkyně nelze považovat za opodstatněné a způsobilé správnost napadeného usnesení zpochybnit, soud své rozhodnutí o přerušování řízení nemůže založit na předjímaní meritorního posouzení věci soudem v řízení, v němž je rozhodná otázka řešena.

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

13. Z vyložených důvodů odvolací soud podle § 219 o.s.ř. napadené usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně, ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení, jen za podmínek stanovených v § 237 o.s.ř.

Praha 14. října 2022

JUDr. Ivana Kotrčová v. r.
předsedkyně senátu